

frem, kunne gennemføres. Til syvende og sidst vil jeg overfor de Vebredelser, som jeg tror ere rettede mod mig af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgfreds (Holch) og ogsaa overfor den lille Paamindelse, jeg maatte fil af det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgfreds (C. Ravn), angaaende hvorfor jeg ikke optog Spørgsmaalet om den fri Fattighjælp eller om Eftergivelse af Fattigunderstøttelse, kun oprigtig og ærlig sige, at jeg vel har tænkt paa disse Spørgsmaal, men at jeg rigtignok fandt det mindre kollegialt, om jeg maa udtrykke mig saa, mindre hensynsfuldt overfor de Mænd, der have indbragt disse Forslag, om jeg ogsaa havde taget disse Forslag op. Hvorledes vilde det være blevet optaget? Jeg havde selvfølgelig ikke optaget dem i den Form, hvori de ere foreslaaede; der maatte foretages nogle Endringer, og saa kunde man med en vis Berettigelse have sagt, at det var, fordi jeg vilde forpurre, at disse Forslag kom frem; hvis vi derimod enes om disse særlige Forslag, saa ville de let kunne indføres i Fattiglovgivningen. Dette vil man med en vis Berettigelse kunne sige. Jeg sagde udtrykkelig, da jeg indbragte Forslaget her, at det kom frem paa Grund af Forslaget om Hjælpekasser, der var altsaa ingen Grund for mig til at tage Hjælpekasserne op, saa meget mere, som jeg selv har stemt for disse i den Form, hvori de have været indbragte. Det er altsaa den simple Grund til, at jeg ikke optog disse Forslag, hvorover der er anket særlig af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgfreds (Holch). Jeg vil ikke have Udseende af at ville standse de Arbejder, som man havde vidt fremme. Men, som sagt, det skal ikke forhindre, at jeg kan slutte mig til deres Forslag, og jeg skal overfor det ærede Medlem, jeg stegede til, gjøre opmærksom paa, at naar man mener, at Eftergivelse af Fattigunderstøttelse er en ny Lovgivning, enkelte af de Herrer have optaget i sin Tid, saa er det ikke rigtigt, det er en gammel Krabat, maatte ældre end jeg og andre af Thingets ældre Medlemmer, i alt Fald en Del ældre end det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgfreds (Holch), thi jeg erindrer godt, at N. Hansen, Broder til S. N. Hansen, indbragte det her, jeg kan ikke bestemt sige, om det var i selve det Aar, hvori eller et Aars Tid efter, at jeg var bleven Medlem her. Det er senere gjentagne Gange blevet indbragt af den gamle Folkethingsmand, Dr. Winther, for Odderkredsen, det er altsaa en gammel Tante. Hvis det ærede Medlem skulde

menne, at jeg ikke kjendte dette, saa ville dog ærede Medlemmer, der kjende mit Standpunkt, føle sig overbeviste om, at mit principielle Standpunkt er, at jeg meget ønsker, at man maa komme til at eftergive ydet Fattigunderstøttelse efter et vist Aaremaal, og det er min fulde Overbevisning, uagtet vi ingen Lov have faaet ud af de Arbejder, der tidligere have været foretagne, at disse dog have virket derhen, at Kommunerne i de senere Aar have været langt villigere til at eftergive Fattigunderstøttelse end tidligere; der er gaaet en human Aand gennem Kommunerne, og jeg føler mig overbevist om, at der ikke er Noget som helst i Lovgivningen til Hindrer for, at Kommuner eftergive Fattigunderstøttelsen, jeg har ikke fundet Noget derom. Tidligere har imidlertid ogsaa den Tante tidt været fremme, at man ikke mente jeg berettiget dertil. Med Hensyn til §§ 69—70, da blev der jo ogsaa anket over, at jeg ikke havde taget Hensyn til de moderne Lovgivelser og sociale Forhold. Jeg skal kun kort gjentage, hvad jeg sagde i Mødet i Jorgaars, at det er min bestemte Mening, at uagtet de kunne se meget smaa og uskyldige ud, saa ville de virke heldig, forsaavidt vi faae Hjælpekasser indførte, thi der er det netop, man skal bruge Hjælpekasser, der er det, man skal holde dem oppe, til vi faae en almindelig Alderdomsforplejningskasse. De ere der paa deres Plads ved at hjælpe værdige Trængende, saa de ikke paa Grund af uheldige Omstændigheder blive førte over paa Fattigvæsenet. Men, naar jeg ikke er gaaet videre, saa er det maatte berettiget at bemærke, at det var, fordi disse Bestemmelser her fandt en meget kjølig Modtagelse forrige Gang, de vare til Behandling. Der var endog nogle, der mente, at det var aldeles grundlovsstridigt, og det var aldrig Tale om at gennemføre dem. Jeg skal sige, men ikke for at kritisere Noget, at det er en bekjendt Sag, at der ogsaa af mine Meningsfæller var Mange, der vare bange for disse Bestemmelser; det gjælder selvfølgelig ikke Alle, men jeg drager det blot frem for at man kan forstaa, at jeg ikke er gaaet videre end foreslaaet. Jeg mente, jeg stod paa fast Grund, naar jeg tog Forslaget, som det var forelagt af Regjeringen og havde faaet delvis Tilslutning af det daværende Folkethingsudvalg. Med disse Ord skal jeg endnu en Gang tillade mig at anbefale mit Forslag og takke for den velvillige Modtagelse, det har nydt her i Thinget og af den høitærede Indenrigsminister, naar jeg her hørt fra disse enkelte Sphidigheder, han brugte lige overfor mig.